

اخبار

تهران

در اکثر پادگانها حکومت نظامی برقرار است و از تجمع افراد جلوگیری می‌شود. در برخی از پادگانها و از جمله پادگان جمشیدیه سوزن تمام تفنگها را برداشته‌اند، و هر سرباز برای نگهداری باید از انبار برای اسلحه‌ی خود سوزن بگیری.

رژیم جمهوری اسلامی که موج آدمکشویی خود را تشدید کرده است، مثل هر رژیم ارتجاعی دیگر از شورش سربازان انقلابی وحشت دارد. تجربه رژیم شاه نیز به سردمداران این رژیم اثبات کرده است که اگر سربازان که خود اکثرا از اقشار زحمتکش هستند به جنبش مردم بپیوندند رژیم را در مخمصه‌ی بدی قرار خواهند داد. این ترس رژیم بخوبی در سخنرانی خمینی روز پنجشنبه ۱۸ تیر مشهود است. نطقی که بر اساس آن یک سرباز انقلابی نیز بلافاصله اعدام شد.

سربازان و افسران جزء انقلابی باید بگویند تا این وحشت رژیم را تشدید کنند، زیرا فقط با تشدید مبارزه در تمام سطوح جامعه است که می‌توان در مقابل هجوم دیکتاتوری و اختناق ایستادگی کرد.

منزل مصباح زاده (صاحب امتیاز روزنامه کیهان در زمان رژیم شاه) در خیابان وزرا تهدید پیل به " داشروی مبارزه با منکرات " شده است، و ریاست آن بعهده‌ی شخصی بنام مجاهدی است که از چاقوگشان حرفه‌ای است.

اطاقهای متعدد این خانه را بصورت سلول زندان در آورده‌اند و تعدادی زن و مرد در آنجا زندانی هستند. همچنین در قسمت زنان دختران مجاهد و زنان فاحشه را به عمد در یکجا نگهداری می‌کنند.

با گسترش مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی دژخیمان رژیم بر تعداد زندانها و سياهچالها اضافه می‌کنند و تازه‌ترین زندان این فاشیستها زندانی بنام ایران است که دارای ۲۶ میلیون زندانی و زندانبانی بنام رژیم جمهوری اسلامی است. دیر نیست روزی که این زندانبان هم به سرنوشت کچوشی، زندانبان معدوم اوپین دچار شود.

اوپین

زندان اوپین در هفته گذشته شاهد نقل و انتقالات متفاوتی بود. دژخیمان برای اینکه بتوانند انقلابیون بیشتری را در سياهچالها جای دهند، زندانبان غیر سیاسی را به یکی از ساختمانهای زندان قزل حصار که تحت کنترل کمیته‌چی‌هاست انتقال داده‌اند.

حتی امیر انتظام که بقول گیلانی فاشیست غیر مکتبی و جاسوس است و حتی "بھانه‌ای هم به باصلاح دادستان داده است که او را دوباره محاکمه کنند"، با یک کامیون اثاثیه (و از جمله تلوزیون رنگی) به محل دیگری منتقل شده است. در این میان، ۲۴ تن از کارکنان " مجتمع صنایع شیمیائی پارچین " (وابسته به صنایع دفاع ملی) دستگیر شده و پس از انتقال به زندان دژبان روز چهارشنبه ۱۷ تیر ماه به اوپین منتقل شده‌اند.

پس از سرنگونی رژیم شاه خائن و باز شدن درهای زندانها و از جمله زندان اوپین تصور مردم بر این بود که دیگر در این کشور زندانی سیاسی وجود نخواهد داشت، زیرا عموماً رژیمهای دیکتاتوری هستند که مبارزین انقلابی را بخاطر داشتن اعتقادات سیاسی، زندانبانی شکنجه، و اعدام می‌کنند. از این نظر رژیمهای شاه خائن، سوموزا در نیکاراگوئه، پینوشه در شیلی و غیره مثالهای بسیار شناخته شده‌ای هستند.

ولی چه زود این تصور مردم انقلاب کرده غلط از آب درآمد. و چه زود جمهوری اسلامی، از همان اوان بر سر کار آمدن شروع به پر کردن زندانها از زندانبان سیاسی کرد و بدین ترتیب یکی دیگر از دستاوردهای گرانبهای قیام بهمن ۵۷ (یعنی آزاد شدن زندانبان سیاسی) را زیر پا گذاشت.

ولی همچنانکه تجربه‌ی رژیم شاه نشان داد نمی‌توان تا مدت طولانی زندانبانها را از زندانبان سیاسی پر کرد، آنها را شکنجه کرد و اعدام کرد. این نه تنها در مورد رژیم شاه بلکه تمام دیکتاتوری‌های تاریخ صادق است و جمهوری اسلامی نیز در این میان استثنا نیست و روزی خواهد رسید که مردم یکبار دیگر پیروزمندان در زندانبانها را بکشایند و فرزندان خود را نجات دهند.

هسته‌های مقاومت توده‌ای را سازمان دهیم

روز سه شنبه ۹ تیر ۶۰ ، فاشیستهای کمیته به یکی از خانه‌های محله‌ی صالح‌آباد حمله می‌کنند ولی موفق به پیدا کردن چیزی نمی‌شوند پس از تفتیش خانه پسر ۲۴ ساله خانواده را که کارگر کارخانه‌ی " دون‌پاکستر " است تهدید به دستگیری می‌کنند ، ولی او جواب می‌دهد که آنها مدرکی ندارند و باید خانه را ترک کنند .

روز چهارشنبه جسدهای کبود سه پسر خانواده پیدا می‌شود . بعد از آزمایش‌هایی که در بیخچال بود ، روشن می‌گردد که در آب مقدار زیادی اسید نیتریک و پریدرول وجود داشته است . سه پسر کشته شده به ترتیب ۲۴ ساله ، ۱۹ ساله و ۵ ساله بودند .

بعد از بازگشت مادر و ۲ خواهر خانواده ، این دو خواهر در محل به افشاگری می‌پردازند و بشدت مورد حمایت اهالی زحمتکش محل واقع می‌شوند .

فاشیستهای جمهوری اسلامی هر روز سندی بر جنایات خود می‌افزایند و در راه بقای خود از هیچ جنایت شرم‌آوری رویگردان نیستند . این نیز سند دیگری است دال بر جنایات کثیف این آدمکشان ، کیست که نداند جنایت و کشتار بدون مجازات نخواهد ماند .

وحشیگری فاشیستهای حزب‌اللهی به منتهی درجه‌ی خود رسیده است . این چاقوکشان حرفه‌ای در حال حاضر که قدرت دولتی را پشت سر خود دارند احساس قدرت می‌کنند و دست به وحشانه ترین جنایات نیز می‌زنند ، زیرا فکر می‌کنند مجازاتی در انتظارشان نیست . طبق اخبار رسیده ، این جنایتکاران در تاریخ ۸ تیر ۶۰ خانه‌ای را در یوسف‌آباد منفجر کرده‌اند ، ولی هر جنایتکاری به‌سزای اعمال خود خواهد رسید .